
Kristýna Hladíková: Kreativita je jako sval, dá se "vycvičit"

Kristýna Hladíková vystudovala na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy **bakalářský obor** Studium humanitní vzdělanosti. V současné době působí v úspěšném online antikvariátu Knihobot jako **vedoucí marketingu**. Ve volném čase občas píše povídky.

Jakou knihu jsi přečetla naposledy?

Mám rozečtené *Mlčení jehňátek*, je to thriller, takže se čte dobře. Já mám vůbec knihy spíš rozečtené, dál třeba kratoučkový komiks *Dylan Dog a Severskou mytologii* od Gaimana. A ještě čtu knížku, kterou vydal pivovar BrewDog, o punkovém podnikání, o tom, jak v Anglii v podstatě změnili pivovarnictví.

Očividně čteš hodně, mezi knihami pracuješ, věnovala ses také copywritingu a píšeš povídky. K psanému slovu máš tedy vztah. Bylo to tak vždycky?

Bylo. Už od šesti let jsem se snažila psát povídky. Když mi bylo šestnáct, řekla jsem si, že se nikdy nebudu živit psaním. Později jsem odešla po třech měsících studia z Filozofické fakulty, kde jsem studovala bohemistiku a norštinu, a rozhodla jsem se, že se budu živit copywritingem a máma se nebude muset strachovat, co se mnou bude. Já jsem se původně nechtěla živit psaním, protože jsem nechtěla, aby mi práce zkazila nějaký koníček. Když mi ale došlo, že nevím, co bych chtěla dělat, tak jsem se k tomu koníčku vrátila.

A proměnilo studium na FHS, které je hodně o čtení a psaní, nějak Tvůj vztah k textu?

Já jsem hodně četla asi do osmi, devíti let a pak mi to přestalo jít, na střední škole už jsem skoro vůbec nečetla, ani na Filozofické fakultě mi to čtení nešlo. Ale potom jsem se dostala na FHS a ještě měsíc předtím, než jsem ke studiu nastoupila, jsem se podívala na knížky, které bylo třeba přečíst k prvním zkouškám, a začala jsem je číst už v září. A

díky odborným knížkám jsem se naučila soustředit. Zvlášť díky filosofii, díky té jsem se naučila o textu i přemýšlet. Čtení odborných knih pro mě bylo mnohem příjemnější než beletrie. A nakonec jsem se, po EDK to myslím bylo, rozhodla, že chci zase číst beletrii, a že se k tomu donutím. Začala jsem audioknihami, a tak jsem se znovu „naučila“ čtení beletrie, ale pořád mám víc chuť číst filosofii a odbornou literaturu. Chtěla bych si dokoupit všechny ty knihy, co jsem si na vysoké přála. Stala se z toho moje srdcová záležitost, můj mozek se na odborné texty vyloženě těší.

Utkvěly Ti nějaké z těch knih přečtených na FHS, případně máš nějaké pořád v knihovně?

Rozhodně mám! Spoustu knih už jsem tedy přes Knihobot prodala, ale mám v knihovně paklík filosofie. Jedna z knih, co mi utkvěla a hrozně dlouho jsem ji sháněla, je *Vývoj tvořivý* od Henriho Bergsona. Na FHS jsem se taky dozvěděla o knize *Tisíc plošin*, tu pravidelně otvírám a vracím se k ní, stejně jako k dalším věcem od Deleuze a Guattariho. Čas od času mám zkrátka chuť si tím zalistovat. A když se potřebuju i v běžném životě na něco odkazovat, tak je to většinou na *Mýtus o Sysifovi* od Camuse nebo na Nietzscheho *O užitku a škodlivosti historie pro život*.

Vypadá to, že ses hodně věnovala filosofii. Vzpomeneš si i na nějaké kurzy, které Tě bavily, případně na oblíbené vyučující?

Ona to nebyla jen filosofie, já jsem nakonec psala bakalářku na pomezí filosofie a literární vědy a zamilovala jsem si Umberta Eca i Lovecrafta, o kterém jsem psala. Zároveň jsem si ale vybírala předměty tak, aby mi pomohly složit povinné zkoušky. Hodně mě bavily přednášky profesora Nešpora o české religiozitě 18. a 19. století, bavila mě i jeho knížka na toto téma. Také se mi líbily přednášky doktorky Blanky Altové. Studium vizuální složky historie mi přišlo skvělé, protože to hrozně moc vypovídá o tehdejší nejvyšší třídě a o tom, jaký o sobě lidé chtěli vytvářet obraz. Ikonografie v kostelích nebo ilustrace v historických Biblích byly vlastně první marketing. Moc mě bavil tenhle jiný přístup k historii a jejímu studiu. Z toho hlediska byla super i historická demografie, zase konkrétnější přístup, který umožňoval práci s prameny. Takže mě bavila hlavně historie, ale třeba i antropologie.

Mám pocit, že FHS má určitou unikátní schopnost. Ze střední školy přijdeš s jedním narativem pohledu na svět a na FHS se řekne, že každý ten narativ má svůj zdroj, o kterém je dobré vědět, je v něm obsažená nějaká agenda, jde o nějaký mýtus, pojmy, které používáme, mají nějaký původ a můžou být zabarvené... Na to všechno je potřeba dát si pozor. Studium na FHS, podle mě, trochu naruší pohled na svět.

A ještě musím zmínit ekonomii, přestože jsem se jí příliš nevěnovala. Přišlo mi skvělé, že jsme dostali nějaký základ, který mi vlastně doteď pomáhá pochopit, na čem vyrostl Knihobot. Hodí se to i normálně do života, aby pojmy poptávka a nabídka nebyly tak abstraktní. Možná i pro nějakou základní finanční gramotnost.

Ty se v Knihobotu věnuješ marketingu. Co obnáší práce marketingové vedoucí úspěšného online antikvariátu?

Když jsem nastoupila do Knihobotu, tak marketing s pomocí PR agentury dělali zakladatelé, kteří mi to v podstatě celé vložili do rukou. Pro mě to znamenalo si za rok k sobě najít lidi, zodpovědné za různé oblasti. To ale neznamená, že už bych teď byla jen manažer, pořád dělám exekutivu. Celý marketing je u nás o vytvoření určitého ekosystému, který propojuje ty, co chtějí knihy koupit, a ty, kteří je chtějí prodat. Knížky můžeš nakoupit a zároveň je „otočit“, ideálně na jednom místě.

Taky jde o to udělat co nejvíc pro to, aby byly knížky vidět, abychom vybrali správné tituly do nabídky. Ve skladu máme 250 000 knih a někdy máme od jednoho titulu 30 výtisků, je třeba vědět, jak se jednotlivá vydání liší, a podle toho cílit na různé zákazníky. Zároveň spočívá moje práce i v tom znát platformy, kde se o knížkách mluví, a kde se prodávají. Vědět, kde hledat nové zákazníky, jak a kde komunikovat s těmi stávajícími. Taky letos nově připravujeme off-line akce nebo máme různé spolupráce. Třeba s Papelete jsme vytvořili čtenářský deník „knihoblok“.

Zároveň musíme přemýšlet o tom, jak změnit uvažování lidí. U nás i na Slovensku převažuje tendence hromadit knížky. To pro knihy není ideální. Nejde o to, aby byly nacpané v obývací stěně jako kulisa, přestože je fajn, že potom nemáš v bytě ozvěnu, ale knihovna by měla být aktivní. Měly by v ní být věci, které si chceš přečíst nebo si je čteš opakovaně. Nemusí tam být něco, co člověk četl, když mu bylo deset, to by si teď rád třeba přečetl někdo, komu je deset teď. Nebo by mu takovou knížku chtěl koupit jeho táta, ale ta není k sehnání, protože se na tu knížku jen práší v něčem obýváku. V horším případě knihy končí ve sklepech, kde navlhnou a plesniví. Tomu my chceme předejít.

Krom těch základů ekonomie, které jsi zmínila, ještě něco ze studia se Ti v současné práci hodí?

Myslím, že celý koncept FHS. Je potřeba opravdu hodně číst a psát, jsou dané nějaké deadliny a studium je (podle mě) docela stresující. A s podobným stresem se člověk setkává i v práci, když musí například kreativně řešit nějaký problém. Také záleží na tom, jak se ten bakalářský program odstuduje. Někdo to zvládne za tři roky, vůbec se s tím netrápí, občas

třeba není úplně poctivý. Pak jsou takoví, co studují šest let, hledají, v čem by se chtěli profilovat a díky tomu mnohem víc poznají. A ve výsledku je pro ně studium mnohem cennější, to byl můj případ.

Studium mě naučilo pracovat pod určitým tlakem, což je výhoda pro práci ve start-upu. Mně teď vůbec nevnadí stresové situace, naopak horší jsem v situacích, kdy je klid a nemám v patách nějaký problém. Do Knihobotu jsem přišla z relativně klidného místa, kde se rychle vyčerpaly výzvy, tady si je můžu neustále vytvářet.

Tvoje práce je kreativní, krom toho, jak už jsem říkala, píšeš povídky, to je další kreativní činnost. Dvě z povídek Ti vyšly v podcastu Klekání. Kde bereš inspiraci, inspirují Tě třeba i nějací autoři?

Když se obklopím textem, začne to chodit samo. Já mám tendenci být zaujatá jednou věcí a potom ji až obsesivně dělat pořád. Takže když jsem psala bakalářku, začala jsem psát bokem i jiné věci. Hodně mě inspiroval Umberto Eco svými literárně-vědnými texty nebo i *Heterocosmica* Lubomíra Doležela. Oba autoři rozebírají na různých příkladech přístupy k textu, a když čteš o tom, jak někdo píše o jiných knihách, tak začneš přemýšlet, jak bys psala svoje texty, a že bys to udělala úplně jinak.

Aktuálně kreativitu spíš využívám v práci, právě když je přede mnou nějaký problém. Kreativita je jako sval, který se dá „vycvičit“. Já třeba dělám takové cvičení, když čekám na metro a vidím, že mám dvě minuty, než pojede, tak si řeknu, že za ty dvě minuty něco vymyslím. Například námět na kampaň. Za dvě minuty to skutečně vymyslím, napíšu na Slack (*uzavřená komunikační platforma – pozn. red.*), kolegyně si námět projdou, řeknou mi, co si o něm myslí, a občas je z toho měsíční kampaň, která přivede spoustu knížek a skvělé, vracející se zákazníky.

Já se vrátím zase ke knihám. Je kniha, kterou by si podle Tebe měl přečíst každý?

Já to říkám pořád – *Děvčátko Momo a ukradený čas* Michaela Ende. Za prvé je to super pro marketáky, přestanou se tolik stresovat (*smích*). Je to dobrá kniha pro copywritery, protože je to napsané pro děti a složité věci jsou tak vysvětlené krátce a jednoduše. Skvělé je to i pro ilustrátory, různé české verze mají totiž různé ilustrace, na které je hezké a inspirativní se dívat.

Studenti mají zkouškové, pak se blíží léto. Co je ideální čtení na léto?

Měla by to být fyzická kniha nebo audiokniha. Začala bych jakoukoliv audioknihou, aby si odpočinuly oči. A potom s sebou nosit jen fyzické knihy, protože jako studenti koukáme do notebooku a do čtečky nebo do tabletu. Čtete papírové knihy, když vás jedna nebaví, odložte ji, nemůžete si při studiu dovolit ztrácet čas knihami, které vás nezaujímou. Odkládat knížky je úplně v pořádku, poznáte tak víc příběhů a najdete si ten svůj. Samozřejmě je dobré číst něco, co nečteme běžně během roku, a odpočinout si.

Martina Plass
10. 6. 2022